

drifter, som har flere Arbejdsmaskiner. For det er ganske givet, at Synsmændene har betydelig mere Arbejde, hvor der er en Del Remføring og Transmissioner og flere Arbejdere, end hos den lille Husmand, som kun har en Maskine med 1 HK. Jeg ser, som sagt, gerne, om vi kunde ordne det saaledes, at de større Bedrifter betalte noget mere, og at man gik til en Grundpris af 1 Kr. for de smaa Bedrifter.

Maa jeg i denne Forbindelse nævne Ekstrasynet. Jeg omtalte det i Fjor, og jeg vil gerne her sige, at der er ingen Grund til at sætte Betalingen for Ekstrasynet til det halve af Betalingen for det ordinære Syn, saa meget mere som, naar det ordinære Syn foretages, er Synsmanden ude og har lagt sin Plan og har en Række Bedrifter at efterse, men naar han skal ud paa Ekstrasyn, har han maaske kun Syn at foretage med Miles Mellemrum. Jeg kan derfor ikke forstaa, at Folk, netop fordi de er uefterrettelige og ikke holder deres Bedrifter i Orden, skal slippe med at betale det halve af, hvad der skal betales for det ordinære Syn.

Jeg vil til Slut spørge den højtærede Indenrigsminister, om der ikke kunde være Mulighed for indenfor denne Del af Budgettet at spare mere end det Beløb, der her er anført. Der er en ret betydelig Stigning i Udgiften til Fabriktilsynet i det sidste Aar. I 1921—22 var Udgiften 1 068 000 Kr., men den er sidste Aar steget med 400 000 Kr. til omkring ved 1½ Mill. Kr. Jeg har stor Respekt for denne Virksomhed, jeg tror, den arbejder godt, men der kunde maaske være Grund til nærmere at undersøge, om der ikke kunde spares Beløb paa andre Punkter end det, der er nævnt i Lovforslaget.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og forhaabentlig Gennemførelse i denne Samling. Da jeg formener, at der bør nedsættes et Udvalg angaaende denne Sag, skal jeg senere stille Forslag derom.

Lundberg: Jeg vilde ikke tage skyldigt Hensyn til Sandheden, hvis jeg sagde, at man fra vor Side hilser Genfremsettelsen af dette Lovforslag med nogen som helst Glæde. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder, dels har vi drøftet nøjagtigt samme Lovforslag i sidste Samling, og dels er der ingen Tvivl om, at der vil blive nedsat et Udvalg om Sagen, hvor der vil blive Lejlighed til at forsøge, om det vil være muligt at faa et Resultat ud af Lovforslaget. Jeg for mit Vedkommende tror ikke ret meget paa det, jeg tror, at der hver-

ken indenfor Tinget eller indenfor Udvalget vil være Stemning for at gennemføre dette Lovforslag. Jeg skal kun udtale, at det, vi i overvejende Grad har imod det, er, at man flytter Udgiften fra Staten over paa de enkelte Maskinbrugere, hvad vi ikke ser nogen som helst Grund til. Naar Staten afholder Udgiften til Fabriktilsynet i Almindelighed, hvorfor i al Verden skal man saa udskille en enkelt lille Del, det kommunale Tilsyn, og her lade Maskinbrugerne selv betale i Modsætning til, hvad der gælder for hele det øvrige Tilsyn? Jeg mener, at det er et ganske almindeligt Fabriktilsyn, der er Tale om, og at det finder Sted af samfundsmæssige Hensyn. Det er en social Lovgivning, det er en Slags Arbejderbeskyttelse, det drejer sig om, og naar Staten har Ret til at paabyde den Slags Eftersyn, hvilket selvfølgelig er rigtigt, har den ogsaa Forpligtelse til at betale det. Den højtærede Minister mener ganske vist, at det er til Fordel for Brugerne, der foretages et saadant jævnlige Tilsyn; men naar man belaster Maskinbrugerne med et stadigt tilbagevendende Tilsyn, som foretages af ganske andre Hensyn end Hensynet til Maskinbrugernes private Interesser, kan den Betragtning efter vor Mening ikke gøre den her foreslaaede Ordning mere rimelig.

Der blev indenfor Udvalget sidste Aar fremsat den Tanke, at det Honorar, der blev ydet til de enkelte Tilsynsmænd, kunde nedsættes; men efter at den højtærede Minister har indhentet Erklæring fra Arbejds- og Fabriktilsynet, og disse sagkyndige mener, at der ikke vil være nogen Mulighed for en saadan Nedsættelse, kan der maaske ikke tages Hensyn til dette Ønske, og jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt det vil være berettiget at nedsætte Betalingen. I øvrigt fastholder vi, at vi ikke kan indse, at Samfundet som saadant har nogen Interesse i, at denne Udgift lægges over paa Maskinbrugerne. Det er ikke nogen Beparelse for Samfundet, Forholdet er kun det, at Staten vælter Udgiften over paa de private. Det her omhandlede Tilsyn er i nøje Overensstemmelse med Arbejds- og Fabriktilsynet i Almindelighed, og Udgifterne bør som Følge deraf afholdes af Staten.

Johannes Lou: Med Hensyn til de Indvendinger, der kan rejses mod dette Lovforslag, kan jeg i det væsentlige henholde mig til, hvad Venstres ærede Ordfører (J. C. A. Larsen) udtalte. Om selve Lovforslaget vil jeg gerne yderligere gøre nogle enkelte Bemærkninger. Lovforslaget rummer to Enkeltheder. Der foreslaas en Æn-